

Ofiara krzyża spełniona

oprac. Tomasz Flaszka

Wolno

SOPRAN

1. O - fia - ra krzy-ża speł - nio - na, krew pły-nie z ty - sią-ca ran,
2. Złość ludz-ka nie-sy - ta jesz - cze do koń-ca za - śle-pia wzrok

ALT

1. O - fia - ra krzy-ża speł - nio - na, krew pły-nie z ty - sią-ca ran,
2. Złość ludz-ka nie-sy - ta jesz - cze do koń-ca za - śle-pia wzrok

TENOR

1. O - fia - ra krzy-ża speł - nio - na, krew pły-nie z ty - sią-ca ran,
2. Złość ludz-ka nie-sy - ta jesz - cze do koń-ca za - śle-pia wzrok

BAS

1. O - fia - ra krzy-ża speł - nio - na, krew pły-nie z ty - sią-ca ran,
2. Złość ludz-ka nie-sy - ta jesz - cze do koń-ca za - śle-pia wzrok

5

w o - kro-pnych mę - kach już ko - na nasz Zbaw-ca, nasz Bóg i Pan.
i sło - wa speł - nia - jąc wie - szcze, że - la - zem prze - bi - ja bok.

w o - kro-pnych mę - kach już ko - na nasz Zbaw - ca, nasz Bóg i Pan.
i sło - wa speł - nia - jąc wie - szcze, że - la - zem prze - bi - ja bok.

w o - kro-pnych mę - kach już ko - na nasz Zbaw-ca, nasz Bóg i Pan.
i sło - wa speł - nia - jąc wie - szcze, że - la - zem prze - bi - ja bok.

w o - kro-pnych mę - kach już ko - na nasz Zbaw-ca, nasz Bóg i Pan.
i sło - wa speł - nia - jąc wie - szcze, że - la - zem prze - bi - ja bok.

O - pa-dła zsi - nia-ła gło - wa, gwóźdz ra - ni sto - pę i dłoń,
A ser-ce, ach, to nie cze - ka dzi - kie-go o - praw-cy rąk,

O - pa-dła zsi - nia-ła gło - wa, gwóźdz ra - ni sto - pę i dłoń,
A ser-ce, ach, to nie cze - ka dzi - kie-go o - praw-cy rąk,

O - pa-dła zsi - nia-ła gło - wa, gwóźdz ra - ni sto - pę i dłoń,
A ser-ce, ach, to nie cze - ka dzi - kie-go o - praw-cy rąk,

O - pa-dła zsi - nia-ła gło - wa, gwóźdz ra - ni sto - pę i dłoń,
A ser-ce, ach, to nie cze - ka dzi - kie-go o - praw-cy rąk,

wko-ło ko - ro - na cier - nio - wa roz - dzie - ra naj - świę-tszą skroń.
wi-dząc nie-wdzię-czność czło - wie - ka, naj - sroż-szych do - zna - je mąk.

wko-ło ko - ro - na cier - nio - wa roz - dzie - ra naj - świę-tszą skroń.
wi-dząc nie-wdzię-czność czło - wie - ka, naj - sroż-szych do - zna - je mąk.

wko-ło ko - ro - na cier - nio - wa roz - dzie - ra naj - świę-tszą skroń.
wi-dząc nie-wdzię-czność czło - wie - ka, naj - sroż-szych do - zna - je mąk.

wko-ło ko - ro - na cier - nio - wa roz - dzie - ra naj - świę-tszą skroń.
wi-dząc nie-wdzię-czność czło - wie - ka, naj - sroż-szych do - zna - je mąk.